

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Der findes alternativer : Derfor nej til udlicitering

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2001

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

**Der findes
alternativer**

**Derfor
nej til
udlicitering**

Enhedslisten - de rød/grønne

Udlicitering udhuler demokratiet

Mange såkaldt »ansvarlige« politikere ser udlicitering af rengøring, busdrift, ældrepleje og andre offentlige opgaver som en genvej til besparelser og effektivisering af den offentlige sektor.

Hvor det offentlige hidtil har haft sin egen stab af medarbejdere til at udføre disse opgaver, ønsker »udliciteringspolitikkerne« opgaverne udført af private firmaer. Hver enkelt opgave beskrives detaljeret og udbydes i offentlig licitation, hvorefter private firmaer kan byde

på til hvilken pris og på hvilke betingelser, de kan udføre opgaven. Som regel vælges det billigste tilbud.

Det offentlige indgår herefter en kontrakt med det private firma. I kontrakten beskrives opgaven, prisen og aftalens løbetid. Herefter kan aftalen kun ændres, hvis begge parter er enige. I virkelighedens verden har det vist sig, at udliciteringer først og fremmest har været et redskab til offentlige besparelser gennem forringelse af løn- og arbejdsforhold for de ansatte og serviceniveauet for brugerne.

Effektivisering og afbureaukratisering af den offentlige sektor har det imidlertid skortet på – faktisk har man mange steder oplevet det modsatte. Når en opgave er udliciteret og detaljeret nedfældet i en kontrakt, kan den først ændres og omdefineres ved en senere kontraktfornyelse. Det arbejde der udføres, er alene de beskrevne opgaver ifølge kontrakten og ikke andet.

I en kontrakt om rengøring på en skole kan f.eks. være aftalt, at der skal vaskes gulv hver anden dag i klasselokalerne. Når først dette er fastsat i kontrakten, vil det ikke løbende kunne ændres, selvom der i en periode kan være behov for daglig gulvwask, f.eks. p.g.a. sne eller regn. Tidligere udførte de offentligt ansatte rengøringsassistenter deres arbejde ud fra det aktuelle behov og ikke ud fra, hvad der var nedfældet i en kontrakt.

Ikke nok med at udlicitering betyder en mindre smidig offentlig sektor. Den betyder samtidig en udhuling af demokratiet. Udlicitering betyder

En opgørelse af omfanget af udliciteringer fra 1998 viser:

- at ca. 12 % af driftsudgifterne i kommuner og amter var udliciterede opgaver,
- at godt 80 % af anlægsudgifterne var udliciterede opgaver,
- at tallene har udvist en konstant, svag stigning siden 1990,
- at der i 1999 og 2000 blev udliciteret 533 nye arbejdsområder i kommuner og amter.

Kilder:
Indenrigsministeriet, Kommunale regnskaber og Det Kommunale Kartel, database om udliciteringer.

nemlig, at borgerne mister deres demokratiske muligheder for at påvirke og klage til politikerne over serviceniveauet. Politikerne fralægger sig ansvaret og henviser til det udførende firma.

Samtidig mister politikerne også indflydelse. Normalt vil politikerne kunne ændre beslutninger i takt med at forudsætningerne ændres eller politikerne ønsker en anden prioritering af opgaverne. Når en opgave imidlertid er udliciteret, vil politikerne være afskåret fra at ændre heri så længe kontrakten er løbende.

Endelig betyder udlicitering at det offentlige mister know-how. Viden om og indsigt i hvordan en bestemt opgave udføres bevares ikke længere i det offentlige, men overgår til de firmaer som overtager opgaverne. Dette kan have uoverskuelige konsekvenser, hvis det offentlige senere ønsker opgaven tilbage samt når udliciteringskontrakten senere skal genforhandles. Det offentlige mangler simpelthen forudsætningerne for at kunne indgå i reelle forhandlinger med de private firmaer.

Udlicitering betyder at beslutninger og ansvar som tidligere har ligget i de politiske organer overføres til private firmaer. Der bliver dermed mindre at bestille for politikerne. Udlicitering er derfor kun for »dovne« politikere.

Privatiseringer og udliciteringer

– en brik i den borgerlige kriseløsning

Udliciteringer er et våben – et våben i en rå fordelingskamp. I al udliciteringssnak er det vigtigt at holde sig én ting for øje: Hvem skal tjene på det?

»Når private går ind i hidtidige offentlige opgaver, er det ikke for at tjene os andre. Profit er drivkraften for al privat erhvervsvirksomhed. Baglandet for ledere af private virksomheder er ikke offentligheden. Deres indsats vurderes ikke på, om deres ydelser tjener forbrugere, men alene på, om de kan indtjene overskud til ejerne« (fra lederen i Fagbladet 21. april 1995).

Hvorfor skal vi så belejres med udliciteringer, må nok være et naturligt spørgsmål. Udliciteringer er et led i den borgerlige offensiv, som går under overskriften »nyliberalisme«. En nyliberalisme som i praksis tog fart fra starten af 80'erne i Margaret Thatchers England og Reagans USA.

Eksemplet England

Især erfaringerne fra England giver et billede af konsekvenserne. Sytten års konservative regeringer betød bl.a. afskaffelse af mindstelønnen, feriepenge, overtidsbetaling og maksimal arbejdstid. Regeringens og arbejdsgiverens offensiv har nærmest smadret fagbevægelsens muligheder for at forsvare medlemmernes interesser.

I første halvdel af 80'erne lykkedes det gennem fagforeningsfjendske love, privatiseringer, massefyringer og begrænsninger i dagpengereetten at undergrave de stærkeste fagforbund – Minearbejderne, Stålarbejderne, Havn-

arbejderne og Typograferne. Det samlede medlemstal i fagbevægelsen faldt fra 1982 til 1996 fra 12 til 8 millioner.

En u hæmmet privatiseringsbølge har medvirket til den stadigt mere udbredte fattigdom. Privatiseringer af nøgleindustrier, British Telecom, den offentlige trafik, og el, gas og vandforsyningen har ført til omfattende rationaliseringer. Det har både betydet øget arbejds-tempo og massefyringer. For kunderne har det betydet højere takster. Vandforsyningen er et kapitel for sig. Siden privatiseringerne startede i 1989, er vandpriserne steget kraftigt. De private vandselskaber har skabt sig formuer ved at belåne ledningssystemet, der ofte er i dårlig stand, fordi der ikke afsættes penge til vedligeholdelse. Hvis ledningssystemet skal bringes i

Jacques Delors, daværende formand for EU-kommisjonen, på et møde i København i 1993:

»De europæiske industrivirksomheder kan ikke overleve i konkurrencen på verdensplan med velfærdssamfundene som en lænke om ankelen«.

forsvarlig stand, vil taksterne i 2005 skulle fordobles, og allerede i dag får stadigt flere lukket for vandet, fordi de ikke kan betale de forhøjede priser. En anden effekt af privatiseringen af vandværkerne er, at flere vandløb er blevet tørlagt. De private selskaber tager ingen miljøhensyn, men pumper så meget vand op som muligt, hvor det er billigst at indvinde.

Den fri konkurrence

– et blålys

Et af de borgerlige politikeres argumenter for udliciteringer er, at der skal gøres op med det offentliges »monopol«, så der kan banes vej for den fri konkurrence.

Men virkeligheden er, at udliciteringerne i praksis betyder, at store multinationale koncerner sætter sig på forskellige dele af servicesektoren, og fordeler markederne imellem sig.

I Danmark har vi først og fremmest mødt denne udvikling med ISS på rengøringsområdet, og det engelske ejede Arriva og det franskejede Connex på busområdet.

På internationalt plan kan nævnes Partena (rengøring), UPS (postservice), Kindercare (børnepasning), Grandcare (ældrepleje), American Medical International (hospitaller) og Waste management (affaldshåndtering).

Der er tale om firmaer, som specialiserer sig i præcis de opgaver, der bliver udliciteret eller privatiseret, og dermed monopoliserer ekspertise, som gør dem stadigt mere »uundværlige«. På den måde er der tale om en udvikling, som efterhånden bliver sværere og sværere at vende.

Udlicitering i praksis

RiBus – aktiv modstand mod udliciteringer

Da Ribe Amts Trafikskab udliciterede Esbjergs bybusser i 1994 lød startskuddet til Danmarkshistoriens største kamp om udliciteringspolitikken.

Det lokale busselskab, RiBus, overtog driften den 1. juni, og fra første dag udfordrede de chaufførerne med overtrædelser af såvel de fagretslige regler som arbejdsmiljøloven. Efter 1/2 års konflikter spidsede situationen til i februar 1995, og da de rigtige RiBus chauffører blev fritstillet den 27. februar udviklede konflikten sig til en principiel konflikt om udliciteringer. RiBus' overtagelse af busdriften i Esbjerg var en ekstrem udgave af udliciteringspolitikken, men det var samtidigt et eksempel på de grundlæggende ken-

detegn ved udliciteringer i almindelighed. Konsekvenserne for chaufførerne var en kraftig lønnedgang – 15.000-32.000 kr. om året, afhængig af anciennitet – og en række forringelser af miljø og arbejdsforhold. I forlængelse af det blev servicen forringet, med forsinkede busser og færre afgangene.

Da RiBus konflikten udviklede sig fra slutningen af februar 1995, blev det et samlingspunkt for den utilfredshed og utryghed, som mange såvel ansatte som brugere af den offentlige service, havde opsparet. Det kom især til udtryk på aktionsdagen den 20. april, hvor ca. 200.000, såvel privat som offentligt ansatte, nedlagde arbejdet i solidaritet med de fritstillede chauffører. Parolen: »Skrot privatiseringer« fik en hidtil uset opbakning, og i det kommende halve år

var RiBus konflikten i centrum med lokale og landsdækkende tillidsmøder, demonstrationer og tilbagevendende masseblokader. Buschaufførerne vandt ikke deres egen kamp mod udlicitering af Esbjergs bybusser. Alligevel satte RiBus konflikten spor i den fremtidige debat om udliciteringer og privatiseringer, og skal i dag først og fremmest huskes for, at modstand og solidaritet er mulig og nødvendig.

(U)ren udliciterings

fiasko

i Esbjerg
og Ballerup

Efter mere end 100 klager over den ringe standard blev Danmarks næststørste private rengøringsfirma, Forenede Rengøring A/S, den 14. februar 2000 fyret fra at gøre rent på skoler og daginstitutioner i Esbjerg.

Den udliciterede rengøring er nu tilbage i kommunalt regi.

Et flertal i byrådet underskrev fyresedlen mod Venstre-borgmesterens vilje. Det skete efter læreres, pædagogers og forældres hårde kritik af snavs, skidt og stank, siden rengøringen blev udliciteret den 1.4.99. 61 procent af de rengøringsopgaver, som de private firmaer blev betalt for at løse, var ikke udført tilfredsstillende, dokumenterede en rapport fra konsulentfirmaet Dansk Service Rådgivning.

Esbjerg Kommune havde regnet med at spare 10 millioner kr. ved at udlicitere rengøringen. Men Forenede Rengøring kunne ikke levere den samme rene kvalitet, når færre rengøringsassistenter kun fik det halve timetal til at klare Esbjergs 20 skoler og 56 børneinstitutioner.

Forenede Rengørings direktør, Peer C. Krogh, sagde 31.10.99 i Søndagsavisen: »Hvis du mener, at det er led i en strategi for at komme ind på markedet, så vil jeg da ikke afvise det.« Firmaet har også fået kras kritik for sin måde at gøre rent på to skoler i Ballerup.

Ballerup stopper udlicitering og allergi-svampe

Ballerup Kommune har fået nok og vil ikke udlicitere yderligere rengøring på kommunens skoler og daginstitutioner. Forenede Rengøring A/S vandt udlicite-

ringen på to skoler fra 1.8.99, men opfyldte ikke kvalitetskravene i udliciterings-aftalen med Ballerup Kommune. Ved to kontrolbesøg konstaterede konsulentfirmaet Dansk Service Rengøring, at der i flere klasselokaler lå gammelt støv med giftige og allergifremkaldende svampe.

Rengøringsassistenterne havde efter det første halve års prøveperiode stadig ikke fået de lovede arbejdsplaner eller overenskomstpligtige ansættelsesbreve, timelønssatser og pensionsindbetalinger fra firmaet. Halvdelen var fyret, så resten skulle arbejde næsten dobbelt så hurtigt.

En medarbejderundersøgelse blandt rengøringspersonale, der har været igennem en udlicitering viser (PLS Consult, januar 1997):

- at 93-100 % finder, at arbejdstemplet er steget,
- at mellem 1/3 og 2/3 finder at antallet af pauser er faldet, og en lige så stor andel angiver, at pauseernes længde er reduceret. Ingen angiver, at de har fået flere pauser, eller at pauseernes længde er steget,
- at ca. 2/3 af medarbejderne finder at arbejdsforholdene ved den nye arbejdsgiver er dårligere end ved den tidligere,
- at kvaliteten af opgaveløsningen vurderes af hovedparten som forringet (varierende fra 20 % til 92 %).

Lærernes og FOA-KLSs (Kommunale Lønarbejdere i Storkøbenhavn) krav om handling fik den 22. februar Ballerups borgmester Ove Dalsgaard til at sige stop for yderligere udlicitering.

I stedet gør 50 kommunaltansatte rengøringsassistenter nu otte skoler rent i selvstyrende teams. De bliver uddannet på 2 måneders kurser til teamtræning, personlig udvikling og planlægning, kemi og teknik i rengøringen samt kvalitetsmål. Hver skoles rengøringsteam styrer selv arbejdet og rengøringsbudgettet – det er Projekt Rimelig Rengøring.

Rengørings skandalen i Aalborg

– fra papir til fiasko

Den 4. januar 2001 opsagde ISS selv sin treårige rengøringskontrakt med Aalborg Kommune. Selskabet vurderede, at det ville få et tocifret millionunderskud.

Da byrådet den 13.12.1999 vedtog at udlicitere hele rengøringsfunktionen inkl. vinduespolering til en samlet sum af 54,5 mio. kr. mod en udgift på 103,5 mio. kr. hidtil, var det på baggrund af et omfattende udbudsmateriale. I 20 ringbind var der beskrivelser af bl.a. opmålte kvadratmeter, der skulle rengøres, og arbejdsstedets indretning. Helt ned i detaljen blev det beskrevet, hvilket niveau for rengørings- og servicekvalitet man ønskede. Dertil kom kapitler om kravene til arbejdsmiljø og virksomhedens sociale ansvar. Politikerne var dog helt på det rene med, at rengøringskvinderne hidtil havde ydet mere rengøring og kvalitet end det, der blev angivet i udliciteringsmaterialet.

Med byrådets krav til udliciteringen og valg af tilbud mente byrådspolitikerne fra Socialdemokratiet og SF sig imidlertid sikre på, at Aalborg ville blive bevist for »den gode udlicitering«.

Byrådet besluttede i fuld overbevisning, at udgifterne til rengøring skulle halveres, samtidig med at kvaliteten skulle bevares, og arbejdsmiljøet og det sociale ansvar håndhæves.

Intet er blevet til virkelighed. Kvaliteten holdt kun på papiret, mens snævset voksede i dagligdagen, og arbejdsmiljølovens bestemmelser om oplæring, arbejdsplaner og et sikkert og sundt arbejdsmiljø blev trådt under føde.

Dagen efter ISS' fald i Aalborg var arbejdsminister Hygum klar med et lovforslag, der skal forpligte amter og kommuner til at tage hensyn til arbejdsmiljøet ved udbud. Men på baggrund af Aalborgs byråds krav til udliciteringen burde det imidlertid stå klart for enhver, at ingen som helst krav på et stykke papir kan garantere hverken kvalitet, et sundt og godt arbejdsmiljø eller et rummeligt arbejdsmarked. Og omvendt, hvis kravene realiseres, forsvinder grundlaget for en udlicitering, for så er der intet at tjene på den.

Det var en systematisk dokumentation i en alliance mellem brugere og ansatte, der påviste »den gode udliciterings« fiasko. Den 8. februar 1999 – knap to måneder før ISS skulle starte – arrangerede alle kommunale tillidsrepræsentanter og medlemmer fra samarbejds-

Uddrag af brev fra ISS's ledelse til samtlige ISS-medarbejdere den 13.3.2001:

»I de sidste par måneder har ISS været i strid modvind i medierne... En af de grundlæggende årsager til øretæverne skyldes, at ISS i de sidste halvandet år i nogle tilfælde har budt for lave priser på kommunale rengøringsopgaver. Det er sket simpelthen for at være med i konkurrencen og som én konsekvens af, at kommunerne i 9 ud af 10 tilfælde altid vælger laveste pris.«

udvalgene en konference under titlen »Udvikling frem for udlicitering«. Det mest konkrete, der kom ud af konferencen, var et fælles fodslag med hensyn til systematisk at tjekke rengøringen på skoler og daginstitutioner fra den 1. april 2000 og at bringe dokumentationen ind i samarbejdsudvalgene.

Det var denne systematiske dokumentation, der skabte alliancen til de hårdt pressede rengøringskvinder, og som sammen med de officielle klager til rengøringskontrollen, fælede ISS.

Udlicitering koster!

Alene virksomhedsoverdragelsen med fratrædelsesgodtgørelser, hvor stort set alle over 55 år blev sorteret fra, overenskomststudgifter i overgangsperioden mv. kostede Aalborg over 15 mio. kr. Med udsigten til øget nedslidning, arbejdsskader, udstødning, forringet arbejdsindsats for alle, der er ansat, der hvor der er snævset – ville regningen hurtigt løbe op. Dertil kommer det millionbeløb, som kommunen nu skal bruge på at tilbagekøbe alle de rengøringsvogne m.v., som de solgte til ISS.

Eksempel på økonomien ved udlisitering:

Det følgende eksempel er hentet fra en analyse, foretaget af konsulentfirmaet, Servicemægleren, som baggrund for udlisitering af skolerengøringen i Sundeved Kommune. (Det skal tilføjes, at kommunen i sidste ende besluttede at droppe udlisiteringen).

Hovedtallene i analysen er:

- Al »besparelse« bygger på forøget arbejdstempo (flere m² pr. time). Effektivisering af rengøringen i kommunens eget regi betyder, at man går fra 193 m² til 257 m² i timen. Ved udlisitering skal man op på 338 m² i timen – en forøgelse på 75 %.
- Overfor dette kan man se, at den gennemsnitlige årlige »besparelse« kun er på 28 %, hvilket betyder, at den private rengøring er dyrere pr. m². Analysen angiver en forskel i timeomkostningerne, som er 128 kr. i kommunalt regi, overfor 170 kr. for ydelsen »fra entreprenør«.
- Oveni selve priserne er der konsulentbistand. Blot det at få udarbejdet materiale på én skole kostede 28.000 kr. Desuden opererer priserne ved udlisitering ikke med omkostninger til kommunen ved opfølgning, kontrol mv.

EU kræver udlisitering

EU's udbuds-direktiver

På mange områder hænger udlisiteringspolitikken tæt sammen med EU's grundlæggende målsætning om liberaliseringer.

En af hjørnestenene i EU er det indre marked med de såkaldte fire friheder: Fri bevægelighed for kapital, arbejdskraft, tjenesteydelser og varer mellem medlemslandene.

For at sikre gennemførelsen af det indre marked er der – og bliver til stadighed – fastsat en lang række regler og forordninger, som skal sørge for at den enkelte medlemsstat underordner sig de fælles spilleregler, i markedsøkonomien og den fri konkurrences navn. Den almindelige liberaliseringstendens – med EU-kommissionen som drivkraft – berører efterhånden flere og flere samfundsmæssige områder, så som telekommunikation, energiforsyning, postservice, transport, osv. osv. Det

konkrete mål er at få mekanismerne i det indre marked til at fungere mere og mere effektivt.

EU's tre »klassiske« udbudsdirektiver om offentlige kontrakter har siden begyndelsen af 1990'erne omhandlet tjenesteydelser, vareindkøb og bygge- og anlægsarbejder.

I direktiverne indgår generelle spilleregler om hvordan en licitationsrunde skal foregå, hvis for eksempel en kommune beslutter at sætte renovationen i udbud. Men direktiverne indeholder ingen pligt til at gå i licitation eller til at indgå kontrakter. Dertil er der en beløbsgrænse på 400.000 euro (ca. 3 mill. kr.) for, at de skal gå i udbud. EU-kommissionen foreslog sidste år at disse tre direktiver skulle samles i ét, med henblik på teknisk forenkling og væsentlige ændringer. De samme ændringer gælder et nyere direktiv om kontrakter indgået af forsyningsvirksomheder. Forslagene indfører dog ikke en pligt til at gennemføre udbud.

Men EU-kommissionen har nu fundet tiden moden til at harmonisere konkurrencereglerne for offentlig persontrafik. Kommissionen har derfor fremlagt et forslag til en ny forordning om offentlig persontransport »med jernbane, ad veje og indre vandveje«. Reglerne i forslaget er langt mere vidtgående end reglerne i de tre klassiske udbudsdirektiver, fordi forordningens regler beskæfter de offentlige myndigheders valgfrihed. Reglerne indebærer nemlig en pligt til at indgå kontrakter om offentlig persontrafik, og som hovedregel skal kontrakterne gennemsiges i en åben udbudsrunde. Med andre ord tvangsudlisitering.

Der findes alternativer

Den offentlige sektor forbedres ikke gennem udlicitering. Der er i stedet behov for en gennemgribende demokratisering, hvor ansatte og brugere sikres afgørende indflydelse.

Et første skridt på vejen er afskaffelse af Statens Udliciteringsråd, der i stedet erstattes med et udviklings- og demokratiråd, som kan formidle de erfaringer, der allerede er indhøstet i den offentlige sektor vedrørende demokrati og arbejdsmiljø. Gennem aktiv inddragelse af de ansatte er det i en række tilfælde lykkedes at skabe et sundt og alsidigt arbejdsmiljø gennem jobrotation, efteruddannelse og supplerende inddragelse af ledige. Disse erfaringer skal udbredes til alle offentlige arbejdspladser.

Solidarisk selvforvaltning

I stedet for et voksende bureaukrati og flere mellemledere, hvor de offentligt ansatte er en brik i et hierarki, er der brug for teams, som i daglige spørgsmål har ledelsesretten. Inden for de politisk vedtagne rammer og gældende overenskomster skal de ansatte selv organisere arbejdsdagen og varetage det daglige samarbejde med brugerne. De ansattes solidariske selvforvaltning indebærer, at man udnytter deres faglige viden optimalt – til gavn for service og effektivitet.

I stedet for udlicitering og afdemokratisering er der behov for indlicitering og en udvidelse af demokratiet. Skal genetableringen af offentlig drift blive en succes, er det nødvendigt at gøre brug af de ansattes kreativitet – dvs. deres viden, erfaringer og lyst til at udvikle service og produktion i samarbejde med brugerne. Det er afgørende, at de ansatte enkeltvis eller i grupper ikke blot får mulighed for efteruddannelse men også eksempelvis »Ole-Opfinder Orlov« for minimum højeste dagpenge-sats.

I stedet for at lade private konsulentfirmaer spinde guld på et hav af undersøgelser, er der behov for at den offentlige service udvikles i tæt dialog med brugerne. Oprettelse af brugerbestyrelser er ét svar. Vigtigst er imidlertid at inddrage brugerne i den løbende planlægning. De offentligt ansatte skal have tid og ressourcer til at lytte til og spørge brugerne, samt give brugerne mulighed for at deltage i arbejdets udformning og målsætning.

Velfærdsinitiativet i Århus

Modstanden mod udlicitering er især udsprunget af ansattes kamp imod forringelse af arbejdsvilkårene i forbindelse med udliciteringer. Debatten om bevarelse af velfærdssamfundet er samtidig blevet en del af denne kamp. I Århus er en række fagforeninger derfor gået sammen i Velfærdsinitiativet

Poul Erik Skov Christensen, formand for SID, den 2. marts 2001:

»Det er altid de nederste i hierarkiet der bliver udliciteret. Det er dem, der mærker presset, buschauffører og rengøringsassistenter. Det er aldrig de centrale folk, det handler om.«

med det formål at gå aktivt ind i diskussionen om udviklingen af velfærdssamfundet.

Velfærdsinitiativet vil bidrage til at videreudvikle samarbejdet organisationerne imellem – samt udvide bredden og øge styrken i kampen mod udlicitering, privatisering, afregulering og markedsføring – i kampen for en stærk, solidarisk offentlig sektor.

I stedet for privatisering og afvikling af den offentlige sektor ønskes denne udviklet som et politisk instrument til at sikre alle lige ret og lige adgang til de offentlige ydelser, uanset den enkeltes pengepung, en mere human og retfærdig samfundsindretning, byggende på solidaritet, omsorg og tillid i et aktivt demokratisk samspil mellem borgeren og de ansatte.

Kampen mod udlicitering er ikke blot et forsvar for ansattes arbejdsvilkår og faglige rettigheder. Det er samtidig en kamp for bevarelse og udvikling af velfærdssamfundet. En kamp for gennemskuelighed og demokrati omkring de velfærdsydelser borgerne tilbydes.

Velfærdsinitiativet i Århus viser vejen for hvordan disse krav kan forenes og fremmes.

- Jeg vil gerne vide mere om Enhedslisten ☐
Jeg vil gerne være medlem af Enhedslisten ☐
Jeg vil gerne vide mere om Socialistisk Ungdomsfront ☐

Navn:

Adresse:

Tlf:

E-mail:

POST

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

Enhedslisten
De Rød-Grønne
Studiestræde 24.1
+++0533+++
1045 København K

Udgivet af Enhedslisten, maj 2001

Opdag: 5000 stk

Tryk: Eks-Skolens Trykkeri

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk